

УДК 657.421

Бай Л. – ст. гр. БОМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ОСНОВНІ ЗАСОБИ»

Науковий керівник: к.е.н., доцент Королук Т.М.

В умовах інтеграції України до світової спільноти важливого значення набуває досягнення єдності економічних термінів і понять як на міжнародному, так і на внутрішньодержавному рівні. Особливого значення в цьому контексті має узгодження термінології, що визначає матеріальну основу виробництва.

У сучасній економічній літературі для визначення засобів праці найчастіше використовують понятті «основні засоби», «основні фонди», «основні промислово-виробничі фонди», «основні промислові фонди», «основний капітал», «постійний капітал», «необоротні активи», трактування яких є суперечливим і неоднозначним.

На думку В.І. Блонської, основні засоби є матеріально-технічною базою підприємства, вони визначають обсяги виробництва та його виробничу потужність, а більш повне і раціональне використання основних засобів сприяє покращенню техніко-економічних показників роботи підприємства, а саме – зростанню обсягів випуску продукції та зниженню її собівартості.

В.Г. Андрійчук стверджує, що «основні фонди – це грошове вираження засобів праці (основних засобів), тоді як основні засоби – це засоби праці, що є матеріально-речовими елементами, грошовим вираженням яких є основні виробничі і невиробничі фонди». Значна частина економістів вважає, що основні засоби – це засоби, що мають довгостроковий термін експлуатації і використовуються, переважно, протягом усього існування підприємства.

Л.К. Сук і Н.Г. Виговська зазначають, що поняття «основні фонди» і «основні засоби» неможливо не розрізнити, оскільки основні засоби – це сукупність матеріально-речових цінностей, а основні фонди – це джерела формування основних засобів, їх значення відображаються у різних частинах балансу: основні засоби – в активі, основні фонди – пасиві.

В.В. Жук дає таке визначення: основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, для здійснення соціально-культурних функцій, тобто є речовим вираженням того, на що були використані кошти.

У Положенні (стандарті) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» основні засоби визначаються як матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він триває більше року).

У МСБО 16 «Основні засоби» основні засоби визначено як матеріальні об'єкти, які: а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду іншим або для адміністративних цілей; б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Таким чином, можна зробити висновок, що визначення поняття основних засобів в законодавстві України має багато спільного із зарубіжною практикою, що свідчить про інтеграцію України до світового господарства.